

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਜੇ.ਜੇ. ,

ਜੈ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਮੁਗਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ,--ਜਵਾਬਦਾਤਾ |

1966 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 667

24 ਜਨਵਰੀ 1967

ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਐਕਟ (1913 ਦਾ I)- ਐਸ. 15(1) ਅਤੇ (2)—ਔਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਕਰੀ—
ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਪ੍ਰੀਮਪਸਨ ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ—ਹਰ ਇੱਕ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ
—ਵਿਧਵਾ ਦੁਆਰਾ ਕਸਟਮ ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਜੀਵਨ ਸੰਪੱਤੀ' ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੂਰੀ
ਮਾਲਕ ਬਣਨ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ। ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦਾ—ਭਾਵੇਂ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ
(1) ਜਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੋਵੇ—ਵਿਧਾਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ—ਦੋ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ
ਸੰਭਵ—ਇਕ ਜੋ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ—ਪੂਰਵ ਦੇ
ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ - ਖਾਲੀ - ਕੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰੋਧਕ
ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕੇਸ ਦੋਵਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਹੈ ਜੋ ਇਸ 'ਤੇ
ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੰਨਿਆ ਕਿ,
ਔਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ, ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ:- (i) ਜਿੱਥੇ ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ
ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਔਰਤ ਲਿਮਟਿਡ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। (ii) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਔਰਤ
ਮਾਲਕ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਈ ਪਰ ਹਿੰਦੂ ਸਫਲਤਾ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਸੀਮਤ
ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਪੂਰੀ ਮਲਕੀਅਤ ਜਾਂ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਲੀਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ;
ਅਤੇ (iii) ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਆਪਣੇ ਪਤੀ, ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਭਰਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ
ਹੋਵੇ, ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ
ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ (i) ਅਤੇ (iii) ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ
ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ,
ਅਣਸੋਧਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 1960 ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 10 ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ
ਸੀ। ਤੀਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਹੈ। ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਐਕਟ, ਜਿਵੇਂ
ਕਿ ਇਹ ਅੱਜ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗਾ। ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ
ਵਿਲੀਨਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ
ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਜੋ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ

ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ ਲਈ ਸਫਲ ਹੋਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਮਾਲਕੀ ਲਈ "ਸਫਲ" ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14(1) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਲੀਨ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। 2) ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 15 ਦੇ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19(I)(f) ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਜ਼ਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਭਾਰਤ ਜਾਇਦਾਦ ਹਾਸਲ ਕਰਨ, ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ। ਪ੍ਰੀ-ਇਮਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਪਰੋਕਤ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19 ਦੇ ਉਪ-ਆਰਟੀਕਲ (5) ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪੂਰਵ-ਇੰਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ, ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਸਮੁੰਦਰੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਇੰਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

14 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਾਨਯੋਗ ਮਿਸਟਰ ਜਸਟਿਸ, ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ, 24 ਜਨਵਰੀ, 1967 ਨੂੰ।

ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਸੀ. ਗੋਇਲ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਮਲ, ਮਿਤੀ 11 ਮਈ, 1966, ਸ਼੍ਰੀ ਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ, ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਪਾਣੀਪਤ, ਮਿਤੀ 8 ਸਤੰਬਰ, 1965, ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ। ਮੁਦਈ ਨੂੰ 5,700 ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਕੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 8 ਸਤੰਬਰ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਜਿਸਟਰੀ ਅਤੇ ਸਟੈਂਪ ਦੇ ਖਰਚੇ (ਘੱਟ ਜ਼ਰ ਪੰਜਮ) ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ।, 1965, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਜੀ ਸੀ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਟੀ ਐਨ ਦੱਤਾ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਐਨ ਸੀ ਜੈਨ ਅਤੇ ਐਸ ਕੇ ਗੋਇਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਹੁਕਮ

ਨਰੂਲਾ, ਜੇ-ਇਸ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ 17 ਮਈ, 1966 ਨੂੰ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਰੂਪ ਚੰਦ ਗੋਇਲ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਮਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ

ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। , ਮਿਤੀ 8 ਸਤੰਬਰ, 1965, 5,700 ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਕੋ ਇਕ ਸਵਾਲ ਜੋ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕੀ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ "ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਫਲ" ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ (1913 ਦਾ 1) ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲੀ ਸੀ। , 1956, ਹਿੰਦੂ ਕਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਜੀਵਨ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ (30 ਦਾ 1956) ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰੀ ਮਾਲਕ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹਨਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਮੀਨ ਇੱਕ ਨਿਹਾਲੇ ਦੀ ਸੀ। ਜਿਸਦਾ ਵਿਆਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿੰਬੋ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 6 ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੇਤਾ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਵਾਂਗਾ। ਨਿਹਾਲਾ ਦਾ ਇੱਕ ਭਰਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਿਭਾ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮੁਗਲਾ, ਮੁਦਈ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ "ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ" ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਿਹਾਲਾ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ, ਵਿਵਾਦਿਤ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ 15 ਨਵੰਬਰ, 1943 ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ/2 ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੇਤਾ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿੰਬੋ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 6) ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਇਦਾਦ ਹਿੰਦੂ ਵਿਧਵਾ ਵਜੋਂ ਮਿਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ। ਵਿਕਰੇਤਾ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਬੀਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ। 16 ਜੂਨ, 1964 ਨੂੰ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਜੈ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਐਪੈਲੈਟ, ਅਤੇ ਰਾਮ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਨੰ: 2 ਤੋਂ 5 ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਵਿਕਰੇਤਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 5 ਸਨ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ "ਵੈਡੀਜ਼" ਵਜੋਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਕਰੀ ਰੁਪਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸੀ। 5,000 ਅਤੇ 16 ਜੂਨ ਨੂੰ ਦਰਜ ਇੱਕ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ 20 ਜੂਨ, 1964 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਗਲਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ, ਜੋ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਭਰਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ, ਨੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਸੰਪੱਤੀ. ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੜਿਆ ਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਨੌਂ ਮੁੱਦੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ, ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 1 ਨਾਲ ਚਿੰਤਤ ਹਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ: —*, :

ਕੀ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਮਪਸ਼ਨ ਦਾ ਤਰਜੀਹੀ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ?" 8 ਸਤੰਬਰ, 1965 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਤਰਲੋਚਨ ਸਿੰਘ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਪਾਣੀਪਤ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਵਿਰੁੱਧ ਵੈਡੀਜ਼ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਮਲ ਨੇ 17 ਮਈ, 1966 ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। 14 ਸਤੰਬਰ, 1966 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, 'ਤੇ ਦੋ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਵਿਚਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਵਾਰ-ਵਾਰ ਉੱਠਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਚ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਝੁਕਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਸ ਨੇ ਇਸ

ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਜੇਕਰ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਪਹਿਲੀ ਮਿਸਾਲ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਨੁਕਤਾ, ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਕੇਸ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(2)(ਬੀ) ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਸਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ; ਪਰ ਜੇ ਕੇਸ ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਓਰ-ਇਮੋਟਰ ਫੇਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

“15. (1)(a) ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦੀ ਅਚੱਲ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਰੀ ਇਕੱਲੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ, ਧੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿੱਚ; . . . ਦੂਜਾ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਭਰਾ ਜਾਂ ਭਰਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿੱਚ; ਤੀਜਾ, ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਭਰਾ ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿੱਚ; ਚੌਥਾ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ;

(b) * * * ◆

(c) v * * * *

(2) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ: (ਏ) ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਭਰਾ ਦੁਆਰਾ ਸਫਲ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਵਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਧੀ ਦੁਆਰਾ ਹੈ, ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੂਰਵ ਖਾਲੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, -

(i) ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ, ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਜਾਂ ਭਰਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ;

(ii) ਜੇ ਵਿਕਰੀ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਧੀ ਦੁਆਰਾ, ਮਾਂ ਦੇ ਭਰਾਵਾਂ ਜਾਂ ਮਾਂ ਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਜਾਂ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ;

(ਬੀ) ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰ ਦੁਆਰਾ, ਜੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।,— ਪਹਿਲਾਂ, ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਧੀ ਵਿੱਚ; ਦੂਜਾ, ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਭਰਾ ਜਾਂ ਪਤੀ ਦੇ ਭਰਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਵਿਕਰੀ ਇਕੱਲੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਲ ਇਸ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿਚਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ, ਸਿਰਲੇਖ ਜਾਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਸੀ।

ਪਰ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਇੱਕ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕੇਸ ਦੋਵਾਂ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਹੈ ਜੋ ਇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਇਹ ਉਪ-

ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਫਿਰ ਇਸ 'ਤੇ ਉਬਲਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਕੀ ਉਹ "ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ" ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੰਪੱਤੀ" ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਈ ਸੀ? ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ: -

“ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿੱਬੋ ਸਾਲ 1943 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਜੀਵਨ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ, 1956। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿੱਬੋ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਮੀਨ ਖੁਦ ਐਕੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਸਾਵਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਮਰ ਨਾਥ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ 'ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਚਾਂਡੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਵਜੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਪਾਤਰ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਈ। ਇਹ ਪੂਰਨ ਸੰਪੱਤੀ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਨੇ ਕਿਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੀ ਕੋਈ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਸਾਧਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਹੁਣ ਚੰਡੀ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਫਲ ਹੋਈ ਸੀ।' ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਸੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਵਨ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਮਰ ਨਾਥ (2) ਵਿੱਚ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਬਜ਼ਾ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿੱਬੋ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਆਕੂਨੈਸੀ ਟੈਨੈਂਟਸ (ਵੈਸਟਿੰਗ ਆਫ ਪ੍ਰੋਪ੍ਰਾਈਟਰੀ ਰਾਈਟਸ) ਐਕਟ, 1953 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਲਕੀਅਤ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਚੰਦੀ ਦੇ ਪਤੀ ਦਾ ਹੀ ਕਬਜ਼ਾ ਸੀ, ਜਦਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਨਿਹਾਲਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿੱਬੋ ਦਾ ਪਤੀ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿੱਬੋ ਆਪਣੀ ਵਿਧਵਾ ਵਜੋਂ ਸਫਲ ਹੋਈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਨਤੀਜਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਸਦੀ ਜੀਵਨ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਵਾਂਗ ਪੂਰੀ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਈ। ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਈ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (2) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਮੁਦਈ ਪਰਦੇਸੀ ਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਭਰਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਪ੍ਰੀਮਪਸਨ ਦਾ ਉੱਚਤਮ ਅਧਿਕਾਰ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ” ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ "ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ" ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ "ਸਫਲ" ਕੀਤਾ ਸੀ। ". ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ "ਦੁਆਰਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ, ਕਾਰਨ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ। ਉਸਨੇ ਫਿਰ

ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਸੰਦਰਭ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸਦੇ ਕਾਰਪਸ ਦਾ ਹੈ ਜੋ "ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। "ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ. ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਤੀਜੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ "ਸਫਲਤਾ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਵਾਰਸ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਸ੍ਰੀ ਐਨ ਸੀ ਜੈਨ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਤੀ ਦੀ ਹੈ। ਵਿਕਰੇਤਾ ਦਾ, ਕਿ ਉਹ ਪਤੀ ਦੀ ਵਾਰਸ ਸੀ, ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਪਤੀ ਦੇ ਗੁਣ ਜਾਂ ਅਤੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਵਾਰਸ ਵਜੋਂ ਖਾਸ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਉਪ-ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੇਸ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਵੀ ਵੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਧਾਰਾ (2)। ਮਿਸਟਰ ਐਨ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਫਿਰ ਮੁੱਲਾ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ (ਤੇਰਵੇਂ ਸੰਸਕਰਣ) ਦੇ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ 176 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਵਾਰਸ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। - ਜੀਵਨ, ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ। ਬੇਗਾਨਗੀ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਖਰੀ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਗਲੇ ਵਾਰਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14(1) ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਜਾਂ ਬੇੜੀਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਦੇ ਮੂਲ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਕਾਨੂੰਨ. ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ, ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਈ ਹੈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਭੁਲੇਖਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਫਲ ਹੋਈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਸੰਪੱਤੀ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦਾ ਅਤੇ ਕੀ ਉਸਨੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ। ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਵਿਕਰੀ. ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਕਰੇਤਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਦੂਸਰਾ ਭੁਲੇਖਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕੋਈ, ਜਿਸ ਕੋਲ, ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮਾਲਕ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿਚ ਜੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਦੀ ਘੱਟ ਜਾਇਦਾਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਵੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਚ ਰਲ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਭੇਦ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਪੁਰਾਣੀ ਜੀਵਨ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਹੋਂਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕੀ ਨਾਲ ਅਟੁੱਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। "ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਕੁਝ ਵੇਚਿਆ, ਉਹ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰਨ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ। ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ। 1) ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦਾ। ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਜੀਵਨ ਸੰਪੱਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੰਗ ਹੋ ਗਈ। ਸਟ੍ਰਾਡਜ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ, ਵਾਲੀਅਮ III, ਪੰਨਾ 1781 'ਤੇ, "ਅਭੇਦ" ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: - "ਜਦੋਂ ਵੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਘੱਟ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਚਕਾਰਲੀ

ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ, ਘੱਟ ਨੂੰ ਤਰੰਤ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਾਕੰਸ਼ ਵਿੱਚ, ਅਭੇਦ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਡੁੱਬ ਜਾਂ ਡੁੱਬ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੱਧ।" Corpus Juris Secundum, Volume 57, ਸਫ਼ਾ 1068 'ਤੇ, "ਅਭੇਦ" ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ: - "ਅਭੇਦ" ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਮਾਈ ਜਾਣ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਘੱਟ . ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਵੱਡਾ ਸੜਨ ਵਧਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਨਿਗਲਣ ਦੀ ਸਮਾਈ ਤਾਂ ਕਿ ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤਤਾ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇ। ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਪੱਤੀ ਜਾਂ ਦੂਜੀ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਜਜ਼ਬ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਲੀਨਤਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਅਈਅਰਜ਼ ਲਾਅ ਲੈਕਸੀਕਨ (1940 ਐਡੀਸ਼ਨ) ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ 809 'ਤੇ, "ਅਭੇਦ" ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: - "ਅਭੇਦ ਦੋ ਵਿੱਚੋਂ ਵੱਡੇ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਜਾਂ 'ਡੁੱਬਣਾ' ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਤੇ ਇੱਕੋ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸੌਂਪਣਾ ਹੈ।"

ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੀ ਜੀਵਨ ਸੰਪੱਤੀ ਕੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਫਲ ਹੋਈ ਸੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1956 ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਗਈ ਵੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਕੇ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ. ਇਹ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14(1) ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਸੀ, ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ। ਜੋ ਉਸ ਕੋਲ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਐਨ ਸੀ ਜੈਨ ਨੇ ਫਿਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 10, 1960 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਵਿੱਚ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ. ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਅਣ-ਸੋਧਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਆਖਿਆ ਸੀ: - "ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਤੀ, ਪੁੱਤਰ, ਭਰਾ ਜਾਂ ਪਿਤਾ ਦੁਆਰਾ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ 'ਐਗਨੇਟਸ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਅਗਨੇਟ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹ ਬਹੁਤ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਇਆ ਹੈ।" ਨਵੀਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੇ ਸੇਚਨ 15 ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਤੀ, ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਭਰਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰਨ ਸੰਪੱਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ. ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ. ਤੱਥ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) 1960 ਵਿੱਚ mtn ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਉੱਪਰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਲਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ, ਔਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ: - ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਆਪਣੇ ਪਤੀ, ਪਿਤਾ ਜਾਂ ਭਰਾ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ (i) ਅਤੇ (iii) ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਣਸੋਧਿਆ ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ 1960 ਦੇ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ 10 ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਤੀਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਹੈ। ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅੱਜ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇਗਾ।

ਜੇ ਸਵਾਲ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਉਸੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਵਿਲੀਨਤਾ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਜਿਸਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹਵਾਲਾ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹੀ ਨਤੀਜਾ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਨਾਜ਼ਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (3) ਵਿੱਚ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਤਾਂ ਵਿਰਾਸਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਸਵੈ-ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਤੋਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਇੱਕਮਾਤਰ ਮਾਲਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸਬੰਧ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਮਰਦ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਤੋਹਫ਼ੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਤੋਂ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹੀ ਵਿਚਾਰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੈਕਸ਼ਨ 14 (ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਲਕੀ ਦੀਆਂ ਟਾਈਟਾਂ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। 1) ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦਾ। ਇਸੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ (ਫਾਲਸ਼ਾ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਖੰਨਾ, ਜੇ.) ਦੁਆਰਾ ਕਾਹਲਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4) ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਫਾਲਸ਼ੋ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ, ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਵੀ ਤਾਕਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿੰਦਰਾ ਲਾਲ, ਜੇ., ਸਾਵਨ ਸਿੰਘ ਉਰਫ ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਮਰ ਨਾਥ (2) ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਿੱਚ ਪਰਿਪੱਕ ਹੋ ਕੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਸ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉਸ ਦੇ ਖੁਦ ਹਨ। - ਜਾਇਦਾਦ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਉਸਦੇ ਪਤੀ ਦੇ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਵਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਮਰ ਨਾਥ (1) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਜੋ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਿੰਦੂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਮਾਲਕੀ ਲਈ "ਸਫਲ" ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਸੰਪੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਹਿੰਦੂ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14(1) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਆਪਣੀ ਛੋਟੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਗ੍ਰਹਿਣ ਕਰਦੀ ਹੈ।) ਪ੍ਰੀਮਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਹੈ। , ਅਤੇ ਧਾਰਾ 15 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਅਰਥ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਜੋ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਣਾਉਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ

ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਛੇਦ 19(I) ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ।)(f) ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ, ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰੀ-ਇਮਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਪਰੋਕਤ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਧਾਰਾ (5) ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ, ਪੂਰਵ-ਉਮਰਪਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਪਾਇਰਟਿਕ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਉਮੀਦ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਅਧਿਕਾਰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਪੂਰਵ-ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਵੀ, ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15(2)(ਬੀ) 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਟਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ੁੱਧ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

Jatinder Singh, Translator

ਡਿਸਕਲੇਮਰ (ਬੇਦਾਅਵਾ):-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ । ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।